

Sygn. akt II K 260/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2015 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Panasiuk

Protokolant: Joanna Radziszewska

w obecności Prokuratora: Jerzego Fiedoruka

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2015 roku sprawy:

P. S., syna A. i M. z domu S., urodzonego (...) w B.

oskarżonego o to, że:

w dniu 27 lipca 2015 roku około godziny 20:15 w B. na drodze publicznej ulicy (...) kierował motorowerem marki B. o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości-2,63 promila alkoholu we krwi będąc uprzednio skazanym prawomocnie za przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości przez Sąd Rejonowy w B. sygn. akt (...),

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k.

I. Oskarżonego P. S. uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu i za to na mocy art. 178a § 4 k.k. skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na mocy art. 42 § 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio.

III. Na mocy art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

IV. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi w kwocie 187,05 złotych.

Sędzia

Sygn. akt II K 260/15

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego ujawnionego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 lipca 2015 roku P. S. spożywał alkohol. Następnie usiadł za kierownicę motoroweru marki B. nr rej. (...) i jechał drogą publiczną - ulicą (...) w B.. Około godziny 20.15 został zatrzymany przez patrol policji z KPP w B..

Celem zbadania stanu trzeźwości funkcjonariusz policji użył wobec kierującego urządzeniem elektronicznego typu A.. P. S. odmówił badania Alkometrem. O godzinie 21.15 od P. S. pobrano krew. Przeprowadzone badanie wskazało na zawartość 2,63 promila alkoholu we krwi.

P. S. był skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w B. z dnia 10 grudnia 2012 roku w sprawie (...) za czyn z art. 178a § 1 k.k. na karę 6 miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 40 godzin w stosunku miesięcznym.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: wyjaśnienia oskarżonego (k. 14 – 15), sprawozdanie z zakresu badań chemicznych (k. 4), notatkę urzędową (k. 1), odpis wyroku (k. 11).

Oskarżony P. S. w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu (k.13 – 14).

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W ocenie Sądu przyznanie się oskarżonego P. S. do popełnienia zarzucanego mu czynu zasługuje na wiarę. Brak jest podstaw do kwestionowania okoliczności dotyczących kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości, jak też w zakresie uprzedniego skazania.

Okoliczność kierowania motorowerem w stanie nietrzeźwości przez oskarżonego znajduje też potwierdzenie w dowodzie jak najbardziej obiektywnym, a mianowicie sprawozdaniu z zakresu badań chemicznych (k. 4).

Nadto okoliczności popełnienia zarzucanego czynu potwierdza notatka urzędowa (k. 1), sporządzona przez funkcjonariusz policji po zatrzymaniu oskarżonego.

Z kolei fakt w zakresie uprzedniego skazania za czyn dotyczący kierowania pojazdem w stanie nietrzeźwości potwierdza wyrok wydany w sprawie (...).

Dowody zebrane w sprawie jednoznacznie wskazują zatem, iż P. S. w dniu 27 lipca 2015 roku około godziny 20:15 w B., na drodze publicznej, ulicy (...) kierował motorowerem marki B. o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, tj. 2,63 promila alkoholu we krwi, będąc uprzednio skazanym prawomocnie za przestępstwo prowadzenia pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości przez Sąd Rejonowy w B. sygn. akt (...). Tym samym wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 178a § 4 k.k.

W toku postępowania przygotowawczego P. S. złożył wniosek o wydanie wobec niego wyroku w trybie art. 335 § 1 k.p.k., a więc o skazanie go bez przeprowadzania rozprawy (k.17). Wniósł o wymierzenie mu za zarzucany czyn kary sześciu miesięcy pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, orzeczenie wobec niego dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, orzeczenie świadczenia pieniężnego w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej oraz obciążenie go kosztami sądowymi.

Prokurator Prokuratury Rejonowej w B. wniósł o skazanie oskarżonego bez przeprowadzania rozprawy i wymierzenie mu kary i środków karnych jak we wniosku złożonym przez P. S. w toku postępowania przygotowawczego.

Podczas posiedzenia Sądu w dniu 17 listopada 2015 roku prokurator podtrzymał w/w wniosek.

Biorąc pod uwagę fakt, że wskazane we wniosku kara oraz środki karne zostały przez prokuratora uzgodnione z oskarżonym, okoliczności popełnienia przez oskarżonego przestępstwa i wina nie budzą wątpliwości, a postawa P. S. wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte, Sąd nie miał podstaw do kwestionowania złożonego wniosku o skazanie oskarżonego bez przeprowadzania rozprawy i go uwzględnił.

Rozważając stopień społecznej szkodliwości czynu należy uznać, iż był on znaczny. Fakt prowadzenia pojazdu mechanicznego przez osobę będącą w stanie nietrzeźwości, stwarza realne zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla innych jego uczestników. Z uwagi na dużą ilość wypadków drogowych, spowodowanych przez nietrzeźwych kierowców, które bardzo często kończą się tragicznie, już samo kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwym stanowi zagrożenie dla innych uczestników ruchu i powinno być oceniane szczególnie surowo.

Powszechnie wiadomym jest, iż kierowca poruszając się w takim stanie ma ograniczoną możliwość prawidłowego reagowania na występujące sytuacje drogowe i naraża na niebezpieczeństwo nie tylko siebie, lecz przede wszystkim innych uczestników ruchu drogowego.

Okolicznością łagodzącą, jaką Sąd uwzględnił w procesie wyrokowania było niewątpliwie przyznanie się oskarżonego do popełnienia zarzucanego mu czynu (k.15).

Rozważając dyrektywy wymiaru kary, za karę adekwatną do stopnia winy, stopnia społecznej szkodliwości czynu, odzwierciedlającą cele kary w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa oraz spełniającą rolę zapobiegawczą, a przede wszystkim wychowawczą względem oskarżonego, Sąd uznał karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności. Upřednio orzeczona kara o charakterze wolnościowym nie odniosła względem oskarżonego żadnego skutku, w szczególności nie zapobiegła popełnieniu kolejnego przestępstwa. Popełnienie kolejnego przestępstwa podobnego świadczy bez wątpienia o lekceważeniu przez oskarżonego porządku prawnego, jak też o tym, że wcześniejszego skazania nie traktował jako dolegliwości. Z tych przyczyn kara sześciu miesięcy pozbawienia wolności jest wobec oskarżonego w pełni adekwatną. Tylko wymierzenie kary, której dotkliwość oskarżony odczuje realnie, może odnieść pozytywny efekt resocjalizacyjny w postaci uchronienia go przed popełnieniem kolejnych, szczególnie podobnych przestępstw.

Zgodnie z dyspozycją art. 42 § 3 k.k. orzeczono wobec oskarżanego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio. Orzeczenie w tym zakresie było obligatoryjne. Sąd nie dostrzegł żadnych okoliczności, które wskazywałyby, iż zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami, przemawiający, za orzeczeniem zakazu w niższym wymiarze.

Na mocy art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 10.000 (dziesięciu tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Sąd uznał, iż tego rodzaju rozstrzygnięcie powinno dodatkowo ugruntować w społeczeństwie przekonanie, że kierujący pojazdami w stanie nietrzeźwości nie są traktowani pobłaźliwie, a spotykają się z właściwą represją karną. Również orzeczenie świadczenia pieniężnego było obligatoryjne, a przy tym Sąd orzekł je w wysokości najniższej, przewidzianej w w/w przepisie kodeksu karnego.

Zdaniem Sądu, ukształtowana w wyżej opisany sposób reakcja Sądu na czyn popełniony przez oskarżonego P. S., właściwie odzwierciedla charakter i stopień naruszenia elementarnych norm obowiązujących w ruchu drogowym i w ocenie Sądu, zapewni, iż oskarżony w przyszłości dołoży wszelkich starań, aby ustrzec się przed ponownym naruszeniem obowiązującego porządku prawnego.

O kosztach sądowych orzeczono na mocy art. 627 k.p.k., a o opłacie na mocy art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49, poz. 223 z późn. zm).

Sędzia